

Jeg sagde farvel til min far, ved hans kiste, dagen før hans begravelse. Det var forundrende nemt og smukt. Jeg sendte ham mange tanker og talte til ham.

Han lå ikke i kisten, det stod mig klart. Jeg fornemmede tydeligt, at kroppen var forladt og blot et hylster.

Min afsked var total. Jeg kunne leve på en helt anden måde. Mine bekymringer for ham forsvandt, sammen med min smerte. Det var smukt. Noget jeg aldrig troede, jeg skulle opnå.

*Dit musikalske hjerte holdt op med at slå.
Det var for mig, som om verden gik i stå.*

*Hvordan kan jeg skelne imellem sandheden og løggen?
I mit hoved er der rod og en konstant søgen.*

*Spørgsmål på spørgsmål, hvorfor – hvordan og hvad nu hvis.
Svarene dukker frem af tågen, barske og konfronterende, et efter et.*

*Tvivl – forvirring og åndenød, mit urolige bryst sitrer og smerter.
Mine tanker er dystre og tunge, jeg føler, hvordan hele mit jeg - værker.*

*Oprør og rebellion i mit aller inderste. Altid har jeg spurgt, men aldrig modtaget ærlige svar.
Nu skal det få en ende, at livet holder mig for nar!*

Bodil Neujahr år 2001.